

ПОДАЦИ О УСТАНОВИ/ШКОЛИ	ПОДАЦИ О АУТОРИМА/АУТОРКАМА
Назив школе: Основна школа „Вељко Влаховић“	Име и презиме: Дина Заварко, учитељица
Место, општина: Нови Сад - Шангај	
Школска управа: Нови Сад	
Опис примера добре праксе ИО	
Корак по корак	
Кључне речи: основна школа, интелектуалне тешкоће	
Опис образовне ситуације ученика и окружења	
<p>Мој ученик је треће дете у породици. Има старијег брата и сестру која има тежи облик церебралне парализе. Од васпитача сам добила информацију да је дечак повучен, ретко прича и има слабо развијену „моторику руку“.</p> <p>Када сам га упознала у првом разреду, није остваривао контакт очима, слабо је комуницирао са другом децом. Разликовао је боје. Моје инструкције је често понављао, а на питање одговарао питањем. Често би усред мог објашњавања почео да прича о неком доживљају из живота (увек би то било нешто што га весели). Реченице су му биле непотпуне, исцепкане, али сам разумела његов говор и знала шта хоће да каже. Цртеж није одговарао његовом узрасту. Невешто је држао оловку и при покушају писања био је веома несигуран и непрецизан. Приметила сам благу укоченост прстију. Није имао појам броја, а предмете је умео да класификује на основу једне особине. Научио је да нацрта круг, квадрат и троугао. На крају првог разреда је писао само велика штампана слова (20 слова). Слабо је напредовао у читању. Било му је тешко да прочита и реч од два слова, нпр. МИ и да разуме шта је прочитао.</p> <p>Није умео сам да обуче јакну, веже пертле, самостално да се храни. На часовима физичког сам уочила да не може за мном да понови покрет који изведем и тек након неколико понављања извео би нешто што личи на показан покрет. Био је неспретан приликом трчања. Али, мој ученик је био веома расположен за рад.</p> <p>На крају првог полугодишта другог разреда са родитељима се одселио у Немачку. Међутим, у априлу следеће године мајка се вратила са децом јер мој ученик није желео тамо да иде у школу. Тражио је да се врати у „стару“ школу, што су родитељи прихватили. Наставили смо са радом. Научио је сва штампана слова ћирилице, писао је краће речи уз мању помоћ. Читао је бројеве до 20, али никако није могао да пребројава елементе скупа.</p> <p>Сада, у трећем разреду, почиње да шчитава, самосталнији је у писању, сабира и одузима до 20, без прелаза, користећи дидактичка средства.</p>	

Опис добре праксе

Мајка је у почетку тешко прихватала да дечак има тешкоће које не може брзо да савлада. Када сам јој објаснила да дечак мора спорије да ради од друге деце да би савладао све наставне садржаје, прихватила је да је то најбоље за њега.

Он је полако стицао поверење у мене. Ослобађао се, почео је да комуницира са мном и са другом децом.

Када би у првом разреду добио нови задатак, увек би прво рекао : „Ја то не знам“. Када сам му говорила да он то може, почео би самостално да ради онако како уме. Сада, у трећем разреду каже: „То је тешко, али хоћу сам!“

Писање слова и цифара везивали смо за неке описе као што су: В - СЛОВО СА ДВА СТОМАЧИЋА, БРОЈ 3 - ДВА СТОМАЧИЋА КОЈИ СТОЈЕ, БРОЈ 5 - ВРАТИЋ, СТОМАЧИЋ И ЦРТИЦА. Тако је усвојио слова и бројеве. Приликом писања, линија коју је писао је била испрекидана, притискао је оловком кад пише и било му је тешко да се оријентише на папиру. У кутку за одмор у којем је била постављена струњача и разне сликовнице, књиге, слагалице, играчке, ученик је правио паузе од учења. Највише је волео да слаже пластичне слагалице и од њих прави разне облике. Данас се игра са дугарима игара као што је ТВИСТ, „Не љути се човече“ и друго. Веома је осетљив на грубо опхођење вршњака па се дешава да се расплаче због тога. Ученици пазе на то како му се обраћају, помажу му да спреми торбу, чекају га кад остане на допунској да вежба читање и помажу му на часу. Сада је много слободнији, смеје се, креће се по школском простору за време малог и великог одмора.

Да би савладао читање, правила сам посебне наставне листиће за њега. Користио је словарицу, слагалице. Одштампала сам му великим фонтом много слогова и реченица са краћим речима. Схватила сам да боље чита крупнија слова. Сада већ почиње шчитава. На часовима се јавља, понекад да би рекао нешто што га радује, а понекад да одговори на питање. За пребројавње смо користили разне предмете: пазле, штапиће, траке... Сада је много сигурнији у пребројавању. Због грча у прстима, тешко му је да користи прсте за рачунање. За пример десетице одштампала сам му слику новчанице од десет динара и онда он доцртава кружиће да би добио одговарајући двоцифрен број.

На часовима физичког васпитања помагала сам му око извођења вежби. Сада је много спретнији, не плаши се да потрчи. На појединим часовима он је мој заменик, „тренер“ па показује вежбе обликовања другој деци. Тада је веома срећан. Самостално се облачи и припрема за час.

Професионална добит

Мој ученик је јединствен дечак. Од првог дана сам са њим изградила поверење и снажну повезаност. Иако се видело у самом почетку да ће имати великих тешкоћа у учењу, то ме није уплашило. Било је дана када би наступила стагнација, па чак и назадовање, али онда би опет кренуло напред. Вршњаци су прихватили његову различитост, сада се играју са њим и помажу му. Он ужива у томе. Када се вратио из Немачке, средином другог полугодишта другог разреда и кренуо у школу, наш поновни сусрет је за мене био веома дирљив. Када сам

пришла да га поздравим, он се јако расплакао. Први пут сам видела на неко рида од среће! Тада сам схватила да сам у његовом срцу заузела посебно место. Била сам поносна што сам његова учитељица! Пред нама је дугачак пут, али прећи ћемо га заједно, корак по корак.